

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Eu sunt, și ca un Fiu ascultător ascult de Tatăl, Care Mă trimite la voi, fiilor așezați de Dumnezeu ca să primiți cuvântul Meu cel din vremea voastră cu Mine pe pământ acum. Mă poartă cuvântul spre cetatea în care stați așezați de Dumnezeu înaintea Mea, fiilor. Cuvântul Mă aduce la voi, o, fiilor. O, întăriți-Mi intrarea, ca să vă întăresc Eu pentru intrarea Mea cuvânt în cetate, că e zi de sărbătoare cerească pentru mama Mea Fecioara. Vă știu ranele, le port și Eu cât le purtați și voi, și mult mai mult, că mai întâi Eu le primesc, căci stau în fața voastră când vin lovituri să vă slăbească, să vă doară, să vă înlăcrimeze, căci Eu le primesc mai întâi, în Mine se descarcă durerea întreagă, și apoi simțiți și voi din ea mare, mare parte, dar vin Eu tainic cu mângâierea și cu puterea cea pentru voi, o, și așa se merge cu Dumnezeu, așa e mersul cu cerul pe pământ spre cer, iar cerul și locuitorii lui sunt prea puțin cunoscuți, prea puțin iubiți de cei de pe pământ, care vor atât de puțin cu cerul pentru pașii lor, de vreme ce duhul lumii e atât de dăruitor cu hrana lui la toți cei ce își trăiesc zilele pe pământ și ca pe pământ doar pentru cele ce se văd ale facerii lui Dumnezeu, și totul se amână zi de zi pentru rostul celor nevăzute, și care așteaptă moștenitori să se arate pentru ele, iar Eu călătoresc între cer și pământ purtat de cuvântul gurii Mele, căci acum, în vremea aceasta a Mea cu voi cerul este deschis, iar Eu pe cal alb sunt purtat de cuvânt și Mă războiesc cu satana pentru salvarea omului lipsit de Dumnezeu, și care nu înțelege numele Meu și lucrarea cuvântului Meu cu care îl tot chem să iasă din robie, că vin cu oști din cer după el să păstoresc peste pământ, și iată, în văzduh sunt purtat de cuvânt, iar pe pământ sunt purtat de voi, și voi Mă împărțiți, fiilor.

O, e sărbătoare, e la locul ei din vreme și din calendar sărbătoarea cea de azi, iar Eu grăiesc celor ce-și hrănesc duhul și sufletul cu venirea Mea cuvânt pe pământ și le spun că Dumnezeu trebuie iubit și așteptat și primit cu mare cinste, și urmat apoi.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, am nevoie de la voi de clipe de iubire între voi și Mine. Lucrul cel pentru voi, cel de toată ziua, vă ia mereu de lângă Mine, și nu vă puteți deprinde cu simțământul iubirii și al petrecerii împreună, fără de griji care golesc de Dumnezeu inima omului pe pământ. O, cu atât veți rămâne înaintea Mea, cu clipele iubirii dintre voi și Mine, și apoi dintre Mine și voi, că nu pot să grăiesc și să dăruiesc, decât dacă vă dăruiți, dacă stați în baia iubirii cu clipe de iubire între voi, o, fiilor, și iată, vă îndemn cu milă să căutați să faceți în așa fel să dați loc clipelor mărețe, care vă umplu de har prin iubirea cea de sus, că Eu, Domnul, la unii le-am dat har mult, dar i-am și pus deoparte de tot ce înseamnă grijile pământeste, chiar dacă a trebuit să stea închiși deoparte prin cei ce i-au închis din pricina numelui Meu iubit de ei și a ființei Mele dragă lor, și M-au iubit ei acolo cu foc și cu har și a ars ca jarul iubirea Mea în ei, și, iarăși, alții au fost care au primit har pentru jertfire multă, pentru fapte mari trebuitoare lui Dumnezeu și slavei Lui de pe pământ între oameni, o, că nu trebuie oricum înțeleasă viața de creștin, și nu poți cere oricui să înțeleagă ce înseamnă să fii creștin cu viața și cu duhul, căci trebuie cu mintea mai întâi să poți să fii creștin statornic în jertfă și în iubire, și apoi cu purtarea față de Dumnezeu și de semenii, și apoi cu viața ta jertfitoare cu trupul și cu duhul, cu dragostea toată, cu necruțarea, o, și nu-ți trebuie să ai la îndemână prilej bun să-L urmezi pe Domnul după voia Lui, cum dau mulți să spună, ci trebuie numai prin strâmtorări să-ți arăți inima și dăruirea și statul tău cu Domnul, iar de tine să uiți, așa cum Eu am lăsat învățătură pentru cei ce dau să Mă urmeze, ca nu cumva trupul să poftască împotriva duhului, și e mai bine ca trupul să nu se amestece, că

Duh este Dumnezeu, și în duh stă omul cu Domnul, și așa poate fi el creștin, și nu oricum poate aceasta.

Toți sfinții care au fost purtători de har au știut să dea trupului ce e pentru trup, dar n-au știrbit lucrarea harului coborât la ei din cer, iar Eu, Domnul, M-am împărțit prin ei și Mi-am lărgit împărăția cerurilor, cu care am venit pe pământ acum două mii de ani s-o așez între oameni, și s-a numit ea biserica lui Hristos, sfinții bisericii, cei ce au înțeles îndeajuns viața de creștin și harul ei lucrător pentru cer, și care adună în cer bogății, și așa au știut ei să aducă Domnului rod de pe pământ și să fie prietenii lui Dumnezeu și ai celor ce vor ca și ei să fie cu Domnul între oameni pe pământ.

O, fiilor, prietenul bun este cel ce-ți arată greșeala, iar dușmanul este cel ce te laudă și te încântă. Un suflet cald este cel ce grăiește cu tine și-ți arată adevărul lucrurilor ca să te ajute să fii adevărat, luminos, deschis, te povățuiește, te ajută să poți, te ajută să vrei, să știi, îți aduce din cer, te mângâie când ești mângâios, te așteaptă când nu ești cald cu sufletul, se apleacă și te rabdă până poți și tu să fii adevărat, plăcut, o, că e mare lucrare să te faci plăcut pe pământ și în cer, ușor, duios prin acestea, iar toate acestea se pot proba atunci când tu stai la întuneric, la felul tău de a fi, și când trebuie să fii dus în spate cu felul tău de a fi, care apasă cu greutate pe toți deodată dintre cei din jurul tău, o, și se face aceasta răbdare tăcută, purtată în tăcere de toți cei ce stau sub har.

De aceea, fiilor, stați cu frică, luați aminte la Dumnezeu și la slava Lui, ca să nu cădeți de la Domnul, Care rabdă, și Căruia trebuie să-I slujiți îngerește, căci îngeri Îl slujesc pe El și-I cântă Lui: *«Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și plin pământul de mărirea Lui!»*, iar în fața mării Lui nu se poate să ai vreme să fii nemulțumit, ci numai aplecat și spunându-ți: *„pot totul în Hristos”*, o, și așa să spui mereu, căci puterea este numai de la Dumnezeu și de la îngerii lui Dumnezeu.

O, mama Mea Fecioară, o, mamă, e sărbătoare pentru tine, mamă. Te-ai arătat demult deasupra cetei creștine cum stăteai și cum mijloceai înlăcrimată pentru salvarea cetății căzute sub dușmani, și cum acopereai turma cu omoforul tău deasupra capetelor creștinilor îndurerate, și erai însoțită de apostoli și de mucenici rugători cu tine deodată, iar cei ce te-au văzut au mărturisit, mamă, și lumea toată e purtată mereu de rugăciunile tale înaintea Mea, cerând tu pace peste lume, mama Mea, mamă miloasă.

O, cum să facem să fie pace între om și Dumnezeu, mamă? O, e lungă așteptarea și tot așteptăm, iar Eu stăruiesc în vremea aceasta de beznă groasă, și care nu se mai ridică pentru seninul Meu peste lume, mamă, căci omul își alimentează duhul minții cu cele de la duhul lumii din noapte în noapte, și nu mai este loc și timp curat pentru așezarea celor din cer în urechile și în mintea celor ce se vor a fi cu Dumnezeu, dar la doi domni nu se poate sluji, nu se poate cu jumătate de măsură, cum e în lume cu cei ce muncesc cu jumătate de normă în două locuri pentru înmulțirea avuțiilor de pe pământ.

O, e tot o infecție în creștere în om, ba și în creștin, mamă. Statul cu ochii și cu mintea pe duhul și pe lucrarea lumii, hrana minții cu duhul lumii, cu fața lumii, aceasta e tot o infecție, și totul e încurcat pentru Dumnezeu în mintea unuia care stă și ia din lume, o, că a biruit atâta de ușor lumea această lucrare satanică, ochii și urechile tuturor spre ferestrele și spre lucrările demonilor, care-i lucrează pe oameni din noapte în noapte prin știri, prin vedere, și aceștia sunt agitați, neliniștiți, neastâmpărați, încordați, nemulțumiți, reci pentru Dumnezeu, aspri și tari la cerbice, străini pentru iubirea cea din cer, și iată-l pe satana biruitor asupra omului, mamă!

O, duhul lumii n-a fost niciodată decât minciună, ca minciuna aceea plătită cu bani ca să se împartă cu martori mincinoși peste tot că Eu am fost luat din mormânt de ucenici și nu că am înviat și că sunt viu în vecii vecilor, iar cine se ajută cu minciuna se ajută cu diavolul, și se cunoaște apoi aceasta după cum ies lucrurile pe gustul diavolului, și iese rău pentru cei

ce lucrează minciuna împărțită cu gând să se ajute cu ea, sau să se ascundă prin ea, dar diavolul te ascunde până ce te dă de gol că l-ai ascultat, că ai lucrat cu uneltele lui între frate și frate, și măcar de ar fi fost pentru propășirea cea bună a lucrurilor împotriva dușmanilor lui Dumnezeu, măcar de ar ieși de partea smereniei tale, omule, ca să-l păcălești pe diavolul cel viclean, dar tu n-ai minte înțeleaptă ca să-l poți birui pe diavol, și n-ai nici aplecare ca să te lași ajutat și ca să se îngrijească de sufletul tău Dumnezeu și îngerii Lui, Care să doboare pe îngerii întunericului, cu care tu te ajuți de atâtea ori, fără teamă că te pot ei doborî din fața lui Dumnezeu apoi.

O, nu grăiesc pentru surzi, dar și surdă de le-ar fi urechea tot nu se vor putea dezvinovăți că n-au știut de la Dumnezeu cum să-și croiască viața, ca să nu și-o piardă și ca să se spele când se murdăresc, și ca să învețe cum să stea în smerenie, cum să împartă blândețe și iubire, cum să stea sub învățătura de sus și sub purtare sfântă cu viața lor.

O, ce va fi cu cei ce au urechi sănătoase cu auzul și stau cu nepăsare în vremea lucrărilor Mele și nu merg după glasul Meu de Păstor ca să facă parte din oile cele păstorite, căci cele răzlețe cad în gura lupului, cad cu sufletul nepregătit, cad în lenevie, cad spre ne iubire de Dumnezeu, și apoi spre plata goală de bucuria cea cerească a celor ce pasc cu păstor, cu turmă vie și vegheată mereu cu drag și dor pentru mers cu Hristos?

O, e nevoie de ajutor și de mângâiere peste vremea asta de încercare, mamă. E vreme de strâmtorare pentru mers la biserică și e încercare mare peste pământ, iar Eu veghez cu cei din cer și cu tine, mamă. Am rugat nu demult pe preoții bisericii să mângâie, să vegheze, să îmbărbăteze pe cei apăsați de vremea asta grea, și unii fac aceasta pe cât pot ei de mult, iar alții mulți nu tot așa fac, o, și e nevoie de post și de rugăciune, de Duhul Sfânt este nevoie pe pământ, mamă. Eu stau cuvânt din cer peste vremea asta grea, dar nu e omul învățat cu Dumnezeu, fiindcă dacă Eu am mers cu cuvântul să le dau din el slujitorilor bisericii și să-l împartă ei spre viața sfântă a bisericii, ei nu M-au primit, iar acum nu au sprijin nici ei, dar Eu tot strig, tot dau mângâiere, tot aduc și tot dăruiesc puteri de biruință peste vremea grea, dar trebuie credință, mamă, că numai ea curăță răul și îl duce în pustiu.

Iată, se merge greu la biserică, e strâmtorare. A pătruns minciuna diavolească la poarta și la ușa bisericii și se bucură diavolii minciunii de biruința lor, dar dacă s-ar ruga creștinii în duh și în adevăr odată cu preotul din biserică și n-ar sta nepăsători, sau chiar dormind în pat în vremea slujbelor din biserică, o, ar ajunge la Dumnezeu strigarea cea cu durere și ar sosi lumina și ar risipi negura și s-ar adevăra minciuna care caută să-L doboare pe Dumnezeu și pe om, că iată, nu la biserică se moare, ci se moare în lume, iar la biserică se citesc rugăciuni spre Dumnezeu, o, și fă și tu, creștine, așa la casa ta și aprinde o lumânare și cere-L pe Dumnezeu pe pământ cu tine, că iată, duhul lumii te minte din noapte în noapte, și tu iei de la acest duh pentru duhul tău, dar de la Dumnezeu când vei lua? O, roagă-te odată cu preotul din biserică, chiar dacă ești acum surd și nu auzi glasul Sfintei Liturghii, care-L pune pe Domnul pe masa creștinilor spre iertarea păcatelor lor, jertfă coborâtă din cer pe pământ pentru hrana dumnezeiască, și nu oricum hrană.

Toți cei ce sunt cu adevărat creștini știu ce se întâmplă acolo, la Sfânta Liturghie, că e acolo ziua Golgotei îndurerate, e ziua venirii Domnului, e ziua învierii, e tot ce a fost atunci, și trebuie prezență, dar trebuie viață creștină după datină, măi creștini, măi, și e sărăcie mare de tot pe pământ de viață creștină în cei botezați cu numele lui Iisus Hristos pe creștetul vieții lor, căci aproape toți nu trăiesc creștinește și nu-i cine să-i poarte de mână spre calea sfântă a celor ce merg prin biserică cu Domnul pe cale.

O, mama Mea, mult am grăit, mult am plâns, mult, mamă, mult, așa cum și tu plângeai în ziua aceea de încercare pentru creștini, și așa cum, și azi plângi cu mâinile întinse spre Dumnezeu pentru turma creștină, și pentru luminarea lumii veghind, mamă, ca să afle ea dulceața vieții cu Hristos.

O, aş grăi zi şi noapte, mama Mea, că numai cei din cer văd necazul şi strâmtorarea de pe pământ pentru Dumnezeu şi pentru creştini şi lupta lui satana asupra făpturii. Am pus hrană pe masă în ziua ta de serbare, iar tu eşti de-a dreapta Mea şi lucrăm masă de cuvânt în cetatea Mea de cuvânt. Am spus mereu la cei ce iubesc pe Dumnezeu, am spus: «Jeşiţi din lume, voi, ca să nu beţi din vinul ei!», şi iată, vinul lumii îneacă totul, şi se vede de ce am tot strigat de adăpost de duhul lumii a celor ce-şi caută salvarea de la Dumnezeu. Tu eşti izvorul milei, dar şi omul, o, şi omului îi trebuie milă, mamă.

— *Milă, Doamne, milă, milă ai spus Tu că voieşti. Este, oare, cel ce poate înţelege ce ai spus Tu, şi de ce ai spus aşa? «Milă voiesc», aşa ai spus. Tu numai milă ai împărţit la cei ce Îţi cereau. Le-ai fi dat şi la cei ce nu au cerut, dar ei nu căutau, aşa cum nici azi nu caută cei mai mulţi de pe pământ, că ei îşi zic că au miluitorii lor, binefăcătorii lor, deşteptii lor, învăţaţii lor, vindecătorii lor, căci Tu eşti în cer, nu pe pământ, îşi zic ei. Cei care zic că ştiu lucrarea milei îi învaţă pe cei mulţi că mila înseamnă să împarţi pâine, haină, adăpost şi fapte bune fel de fel. Tu însă ai arătat ce înseamnă să împarţi milă, Tu, numai Tu, şi tot aşa arăţi şi azi şi mâine, Fiule scump.*

O, Fiule Doamne, dacă găseşti putere în porţi într-o zi de sărbătoare şi de cuvânt de sărbătoare, pune, Doamne, pe masa poporului cuvântului Tău învăţătura aceasta, mila, ca să ştie de la Tine taina şi lucrarea ei şi să înveţe ei, că Tu din ale Tale iei şi împarţi spre învăţătură peste fii, iar fiii sunt cei ce trăiesc după pilda Ta pe pământ. Iată, aceasta e dorinţa mea şi aceasta făgăduiesc eu azi poporului cuvântului Tău, că Tu le vei da desluşirea acestei taine, de la care pot lua toţi cei care vor să ia de la Dumnezeu prin acest izvor, care-şi are aici albia sa şi revărsarea ei în părţi.

O, fii iubii ai cetăţii Domnului, ce mare lecţie, ce mare pildă sunteţi voi pentru lucrarea milei, fiilor! Voi sunteţi cei ce staţi cu Domnul, voi v-aţi dat Lui, voi staţi sub Duhul Lui, voi mângâiaţi durerea Lui cea de la om, o, şi de milă de Domnul staţi lângă El şi lângă lucrarea milei Lui, căci v-aţi despărţit de lume şi de amestecul ei ca să fiţi folositori venirii Lui pe pământ acum, dacă a sosit acest timp hotărât mai dinainte prin Scripturi şi prin prooroci ca să vină.

O, fiilor, puneţi mila inimilor voastre pe ranele Fiului meu Iisus Hristos, aşa mă rog vouă, iar Noi vă primim rugile voastre şi punem milă pentru ele şi lucrăm ca Dumnezeu, cu milă, fiilor, o, că frumoşi sunt cei miloşi, ca Fiul meu Iisus de frumoşi sunt ei, ca Tine de frumoşi, Fiul meu frumos şi milos cu milă cerească, Fiule Iisus, aşa cum Tu îi deprinzi pe cei ce-Ţi primesc venirea, cartea venirii Tale, glasul Tău peste pământ, Doamne, că ai pus milă de Tine în ei, şi au dacă ai pus, şi tot cuvântul Tău de azi l-ai lucrat de lângă mine în ziua mea de serbare şi totul se împarte cu milă şi de milă, şi slavă Ţie pentru toată mila Ta, Fiul meu Iisus!

— Iar Eu dau Tatălui Nostru toată slava, toată mărirea, căci sunt Fiul Lui şi Una suntem, mamă.

Şi aşa am stat în ziua aceasta cu tine în cuvânt, popor al venirii Mele în vremea ta cu Mine, o, şi voi veni cu taina milei pe masă de cuvânt la tine şi va fi desluşit bob cu bob ceea ce Eu am spus când am spus: «*Milă voiesc*».

Pace Ţie acum, pace, poporul Meu! Am grăit cum am putut, am trecut peste neputinţe şi dureri şi am grăit.

Pace vouă, şi păstraţi-vă în pacea Mea cu toate neputinţele care vin, ori de câte ori sunteţi chemaţi la lucrul înţelepciunii prin răbdare, iar şi iar prin răbdare, totul prin lucrarea şi prin taina milei, o, fiilor! Amin, amin, amin.

01/14-10-2020